

dens. — Spørgsmaalet om Kjøbenhavn har jeg fuldstændigt undladt at berøre. Jeg erkjender Rigtigheden af, hvad der paa et andet Sted er blevet sagt, at dersom det ikke havde været et Kjøbenhavns Spørgsmaal, saa vilde det ikke være blevet taget saa varmt. Dette erkjender jeg, som sagt, for rigtigt, men jeg vil ikke tage dette Spørgsmaal som et Kjøbenhavns. Det ærede Medlem — og det er den sidste Bemærkning, jeg skal gjøre — gjorde meget stærkt gjældende, at det Forslag, jeg havde antydet, var en Forandring i det Bestaaende, og han gjorde først gjældende, at siden den 5te Juni 1849 havde vi ikke haft en saadan Bestemmelse som den, der indeholdtes i mit Forslag. Nei, mine Herrer, dersom vi havde været saa heldige og lykkelige at opretholde Grundloven af 5te Juni, saa havde der slet ikke været Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal, og det er altsaa de Herrer, som væsentlig have bragt os i den Nødvendighed at maatte opgive Grundloven af 5te Juni for en ny Forsatning, der have bevirket, at dette Spørgsmaal overhovedet er kommet frem. Men man kan heller ikke sige, at det er en Forandring i det, der har bestaaet, fra Grundloven blev givet; thi de midlertidige Bestemmelser udgibe sig kun for midlertidige. — Den Bestemmelse, Tabellen her er om, udgiver sig kun for at skulle bringe en Rigsdag tilstede eengang for alle efter den nye Grundlov; efterat saadanne Bestemmelser have opfyldt, hvad de skulle, ere de ikke længer bestaaende, saa at vi altsaa ikke kunne sige, at der med Hensyn til det omhandlede Punkt bestaaer nogen som helst Bestemmelse. Vi skulle her skabe noget Nyt, nemlig en ny Valglov, som passer ind i den nye Grundlov; det er altsaa noget Nyt, her er Tale om, og noget Bestaaende i denne Retning have vi derfor slet ikke. Altsaa den første Gang, der er Tale om, hvad der skal være efter den nye Grundlov, har man at gjøre med noget Nyt, og da er det Tiden at tage under Overvejelse, hvilken Bestemmelse man med Hensyn til de forandrede Forhold vil slaae fast.

Shurah: Skjøndt Forhandlingerne have trukket saa længe ud, er der dog et Par ganske enkelte Punkter, jeg vil tillade mig at dvæle

ved. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) efterkom ikke den Opfordring, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede til ham om at udtale sig nærmere angaaende sit Forslag med Hensyn til § 42; jeg beklager dette, da det er et af de Punkter, hvorved jeg vil dvæle. Der staar i Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra Landsthinget, at der fra samtlige Afstemningssteder skal gives Underretning til Formanden om, at de tilstedekomne Vælgere have afgivet deres Stemmer, og at Formanden derpaa skal bekjendtgjøre for Valgforsamlingen, „at Afstemningen vil blive sluttet ved alle Lister efter Forløbet af en halv Time, naar Ingen da er tilstede, som begjærer at deeltage i Valget“. Saavidt jeg opfattede det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, meente han, at det var vigtigere, at fra det Øieblik af, da Afstemningen syntes sluttet ved de forskjellige Afdelinger, skulde Valgbestyrelsens enkelte Medlemmer efterhaanden samles paa eet Sted, nemlig der, hvor Bestyrelsens Formand havde sin Plads, og at den endelige Afslutning skulde foregaae der, men af samme Grund som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kan jeg ikke finde det rigtigt, at det skulde lægges i Hænderne paa de enkelte Dele af Valgbestyrelsen, hvorvidt de vilde afslutte Afstemningen ved de enkelte Valglister. Det forekommer mig, at dette Punkt overhovedet frembyder de største Vanskeligheder, netop derved, at der er forskjellige Afstemningssteder, og denne Paragraph vil, naar den vedtages uforandret, saaledes som den foreligger, medføre endnu større Vanskeligheder i Sammenligning med, hvad der hidtil har fundet Sted, idet det derved ligesom slaaes fast, at der skal være saadanne forskjellige Afstemningssteder, medens der hidtil dog kun enkeltviis har været den Ulempe tilstede, at man har maattet dele Afstemningen og foretage den paa forskjellige Steder — ofte flere Gange fra hinanden —, saaledes at Formanden, som skulde lede Forhandlingerne og paasee, at Alt gik lovligt til, ikke personlig har kunnet være allevegne for at paasee, hvad det var hans Pligt at paasee. Der vil nu let kunne fremkomme den Mening, at saaledes skal